

Imprimatur;
Johannes Bircherod.
Jani fil.
Hafn. d. 11. Aug. 1694.

1.
STore **BLU**/ som mæctig har
Over alle Ting at byde/
Hvad skal dette dog betyde/
Som os visis aabenbar;
Som saae Havets tumble-Volger
Velter af den vilde Strand/
Som en Storme-Vind forfølger
Med en skryde fart til Lands;

2.
Sisteren forstreckt staar
Over denne Fiske at fange:
Kaster Garn dog meget bange
Drager det i stykker gaar:
Hielp **D BLU**! Hand seer det **Vun-**
der/
Og Mirackels Fiske-Draet;
Baaden tvingis/ snart gaar under
Kommer dog til Landet træt.

3.
O! Hvad er det Underligt/
Som os stillis her for Dye!
Solcket sig hid monne foye/
Ickun for at stue slikt:
Aldrig udi nogens Munde
Dette selfomt lod sig see/
Som vi disse Tider finde/
Hvad her efter helst vil see.

4.
Det en Fist vel ligne Land/
Som i Havets Stromme vandter;
Det i Munden dog et Ancker
Holder med sin Fiste-Land:
Vil mand Hovedet bestue/
Da et Strycke visis ud;
Frygte maa mand sig og grue
For de Sientlig Strycke-stud.

5.
Fattis der end Kugler til/
Fistens Bug dem vil tilbyde/
Naar mand skal paa Solcket slyde
Udi Krigs Blod-tørstig Epil:

Vilt

Vilt du dig af Sværdet prise
Som en Helt og freidig Mand/
Fistens Hale vil dig vise
Evende Sværd; tag dem i Haand!

6.
Fældis du til Jorden ned/
Dg her ligger overvunden/
Som dit Bane-Saar har funden/
Dg er Doden dig bereed/
Da vil Fistens Aag forære
Dig en Kiste til dit Eng/
Som dit Legems Graf skal være/
Om ey Sienden rover dig.

7.
HEXre GUD! vær dog ey vred!
Dig lad Pœnitentke giøris/
Dg om Billie bedre hør is;
Stryte os dog ick ned/
I vor Synds bundlose Bande/
Eller Straffens Røde-Naf;
Lad din Israel hen vandre
Bed dit Ord og Hjelpe-Staf.

8. En

8.
Engelen af Haven ud
Dref den gamle Syndestifter
For hans daarlige Bedrifter:
Mens/ O Naadig Himmel GUD/
Maatte nu din Engle drive/
Hannem af vort Hierte-Kom/
Skulle hand ey os forgive/
Nu hand lober Verden om.

9.
Ont vi self os icke spaaer
Udaf Tegn/ som ofte hendis;
Mens/ at Synden skal afvendis/
Eil et Skreck vi det forstaar:
Vend da HERR vore Tancker
Eil at holde dine Bud/
Paa din Naadis Dør vi bancker/
Hør og hielp os/ milde GUD!

10.
Vi bør icke gaa forbi
At du Naadig os advarer
Syndsens Straf/ og Sintlig Snarer
Dem vi ellers falt udi:

Her

Her af kand din Naade kiendis
Mit udi din Bredis Ild;
Bed en Giff vel Tegn kand sendis;
Du est dog i Bredden mild.

11.
Stycket vifis vel os frem/
Som os Saaret skulde giøre/
Dg i Marcken os udføre
Fra vor rolig Huus og Hiem:
Mens/ O Fredsens GUD/ lad blive
Fred hos os/ din Christenhed!
Gog og Magog du bortdrive/
Som dit Folck gjør stor U-Fred!

12.
Dragne Sværd her reckis ud/
Som os kunde blodig slacte/
Dersom vi ey vilde acte
Dine os forskrefne Bud:
Mens O GUD/ holt Sværdet inde
Over dit udvalde Folck/
Lad os dig Barmhiertig finde
Bed vor Troe og Hierte-Folck!

13 Er

Er Liig-Risten end bered/
Hvor i Legemet forvaris/
Lad da Siælen aabenbaris
For dig/ i dit Hellig Sted!
Naar du HERre/ vil os kalde
Fra vor Jordist Sørge-Dal/
Himle os/ dine Udvalde/
I din Himmel Glæde-Sal.

